

[Inger Stilling Pedersen]

fornuftigt, især når vi nu engang har været så ufornuftige at lægge rørledninger overalt i landet. Vi lægger også uhyre stor vægt på, at vi udnytter alle de ressourcer, vi har ved hånden hver dag, men som vil gå tabt, hvis vi ikke gør brug af dem. Naturgassen forsvinder jo ikke med ét slag, men hvis vi ikke udnytter vindenergien, solenergien her og nu, går den tabt og kan ikke lagres op til næste dag, næste år. Derfor er det meget vigtigt, at disse elementer indgår som et led i drøftelserne.

Kristeligt Folkeparti tror heller ikke, at vi kan undvære kullene, men samtidig er det meget vigtigt at huske, at vi i Danmark er blevet utrolig dygtige til at reducere forureningen meget, i modsætning til forholdene i f.eks. Østeuropa. Derfor må det også ind i diskussionen, når vi taler om eksport af el, om vi i hvert fald på kort sigt kan medvirke til at hindre yderligere forurening ved at eksportere el og naturgas, samtidig med at vi bidrager til genopbygningen i Østeuropa. Det er jo ikke noget, der kan gøres fra dag-til dag, det vil tage årtier, for det er jo rigtigt, som det er blevet sagt tidligere, at de lande, der gik ind for planøkonomi, havde det dårligste miljø. Vi er nogle, der har vidst det hele tiden, vi vidste det fra rapporter og fra besøg på de steder, og jeg tror, mange er blevet chokerede over at se, hvordan man fremmede produktionen uden at tage det mindste hensyn til miljøet.

Vi må også huske på, at ganske vist skal Danmark føre an, når det gælder om at formindske CO₂-udslippet, men vi er kun en lille brik i det store spil, og nogle af de allerbedste investeringer kan måske være at hjælpe de lande, der har en meget stor CO₂-forurening.

For Kristeligt Folkeparti er det altså utrolig vigtigt, at vi får en meget nuanceret energipolitik. Vi vil gerne være med til at fremme den, og vi vil gerne være med til at diskutere, om vi skal have de store centrale kraftværker eller de mindre decentrale. Vi tror meget på de decentrale, fordi vi bedst kan udnytte biprodukterne her, og hvis de går tabt, er det jo ikke sikkert, forrentningen bliver god nok. Men vi er altså parat til at gå ind i drøftelser om disse problemer.

Løvig Simonsen (S):

Der er jo ingen tvivl om, at miljøet kommer ind som en væsentlig faktor i debatten her i

dag om den energipolitiske redegørelse og den energipolitiske forespørgsel, ligesom det også er tilfældet på mange andre områder, f.eks. landbrugs- og transportpolitik.

Når jeg gerne vil fremdrage nogle miljøsynspunkter her, skyldes det også, at ikke mindst hr. Bilgrav-Nielsen og hr. Riishøj gentagne gange har fremhævet, at der har været uenighed i den socialdemokratiske gruppe om beslutningen om at give tilladelse til det kulfyrede kraftvarmeværk i Nordjylland. Men alt andet lige må man altså medgive, at ved at bygge de to kraftvarmeværker i Skærbæk og Nordjylland og skrotte de andre værker, som skal udfases, får vi en miljømæssig forbedring. Men den var ikke tilstrækkelig stor til, at en del af den socialdemokratiske gruppe ville være med til at give det tilsagn; vi ved nemlig, at dette anlæg i Nordjylland med kulforstøvning vil give et større CO₂-udslip. Så kan man sige, at det har en symbolsk signalværdi. Nej, det er mere end det, for i miljøpolitik er det nu engang sådan, at hver gang man får en forbedring, tæller det med, og det ville det også have gjort her, hvis vores indstilling var gået igennem. Det gjorde den ikke, men derfor vil jeg også sige, at der i hvert fald er fremsat en dagsorden i dag, som de fleste i den socialdemokratiske gruppe kan støtte og stemme for.

Jeg skal lige gøre opmærksom på et par andre ting i den forbindelse. For det første er det selvfølgelig en forudsætning, at man får udfaset de nedslidte, kulfyrede kraftvarmeværker, som er stærkt forurenende. For det andet skal man også gøre sig klart – og det siger jeg for egen regning – at det kulforstøvningsanlæg, man vil bruge som referenceværk, bliver måske ikke det, man har drømt om, fordi kulforgasningsteknikken og biomasseforgasningsteknikken meget hurtigt kommer ind i billedet.

Hvis vi vender tilbage til dagsordenen, tror jeg, det var hr. Bilgrav-Nielsen, der sagde, at han ville holde Socialdemokratiet fast på de måltal. Jeg vil gerne gøre opmærksom på, at det behøver hr. Bilgrav-Nielsen sāmænd ikke, for det er vi også nogle der gør i Socialdemokratiet, ikke mindst hr. Poul Nielson. Det er jo ikke sådan, når vi laver en aftale, at vi ikke står ved den og opfylder den, og i dagsordenen stilles der nogle krav til den energipolitik, som skal føres de næstfølgende år. Og jeg vil gerne sige til dem, der skal være med til at udføre